

ned i Overensstemmelse med den forhøjede Kroneværdi, saa meget mere som de økonomiske Forhold er saa vanskelige indenfor Statshusholdningen og der fra store Dele af Befolkningen er rejst et stærkt Krav om, at Staten sætter sine Udgifter ned.

Jeg vil derefter gerne sige et Par Ord om de Ændringer af Sygekasseloven, der indeholdes i nogle af Lovforslagets andre Paragraffer, og som særlig angaar Sygekassernes indre Forhold. Lovforslagets § 1 følger til den gældende Lovs § 6 en Bestemmelse om, at forældrelose Børn, hvem der ikke paa anden Maade gennem Lovgivningen er sikret Adgang til Sygehjælp, indtil deres fyldte 15de Aar skal have Adgang til at blive optaget som selvstændige Medlemmer af en Sygekasse uden nogen Aldersgrænse nedad, dog selvfølgelig kun med Ret til Sygehjælp, ikke med andre Rettigheder, som ellers tilkommer Sygekassemedlemmer. Der har paa dette Punkt hidtil været en Mangel ved Sygekasselovgivningen, idet f. Eks. Plejebørn, der ellers følger deres Plejeforældre, kunde komme ud for den Situation, at Plejeforældrene paa Grund af Alder eller Formue ikke kunde være Medlemmer af en Sygekasse, hvorved da ogsaa Plejebørnene blev stillet ganske udenfor, blev ude af Stand til at faa Hjælp fra en Sygekasse. Jeg mener derfor, det er en god Ændring, der her er foretaget.

Den saakaldte Kørselsparagraf, § 15, har jo i flere Aar været forældet og vanskelig at administrere, men man er nu gaaet til, hvad jeg synes er en god og heldig Ændring, at alle nydende Medlemmer af Sygekasserne faar Ret til fri Sygekørsel, om jeg maa bruge det Udtryk, af Kommunen, dog kun indenfor et vist Omraade og med den Begrænsning, at i Tilfælde af, at Kommunen mener, der har fundet Misbrug Sted med Hensyn til Frikørselen, kan den opkræve en Kontrolafgift paa Halvdelen af Udgiften til Kørselen, dog ikke over 2 Kr. Naturligvis skal Sygekassemedlemmerne indordne sig under den Form, hvorunder Kommunen har arrangeret Kørselsforholdene. Det er vist temmelig almindeligt nu, at Kommunerne har Akkorder baade med Sygehuse og med Læger og Jordemødre.

Der er ogsaa sket en Skærpelse med

Hensyn til Kontrollen med de Medlemmer, der staa som nydende Medlemmer af Sygekasserne, idet et Tremandsudvalg hvert tredje Aar skal gennemgaa Medlemslisten og sammenligne den med Skatteligningen for at se, om de, der er nydende Medlemmer, ogsaa efter deres økonomiske Forhold har Ret til at staa som nydende Medlemmer. Jeg tror, at denne Ændring vil blive hilst med stor Tilfredshed af Befolkningen, for lige saa vel som Befolkningen har stor Sympati for Sygekasselovgivningen, lige saa lidt tror jeg, at den i Almindelighed har Sympati med, at Folk staa som nydende Medlemmer af en Sygekasse, naar deres økonomiske Forhold ikke berettiger dem dertil; lige saa vel som man er villig til at yde et Tilskud til de Mennesker, der bør kunne staa som nydende Medlemmer, lige saa vel tror jeg, at Befolkningen i Almindelighed anser det for urigtigt, at Mennesker, som efter deres økonomiske Forhold i Virkeligheden ikke burde være Sygekassemedlemmer, faar Adgang til at faa Del i Statstilskuddet.

Revisionsbestemmelserne er ligeledes skærpet, idet man har bestemt, at hver Sygekasse skal have to Revisorer, og i København og Byer med over 10 000 Indbyggere skal den ene af Revisorerne være en autoriseret Revisor eller i hvert Fald være anerkendt af Ministeren. Det tror jeg ogsaa vil vække Tilfredshed i Befolkningen, ikke fordi jeg mener, man har nogen Mistillid til Sygekasserne, men ærede Medlemmer ved jo, at man ikke har stor Tillid til Revisionen, som den nu foregaar, ude omkring i Befolkningen.

Til sidst skal jeg kun ganske kort omtale den saakaldte Lægeparagraf. Paa dette Punkt er der, som den højtærede Sundhedsminister ogsaa sagde, sket Lettelse. Saa længe Sygekasseinstitutionen har bestaaet med Tilskud fra Staten, har det været betragtet som en Selvfølge, at Sygekassen skulde yde fri Læge til de nydende ubemidlede Medlemmer. Her indføres nu den Bestemmelse, at hvis en Sygekasse skønner, at dens Økonomi ikke kan bære dette, har den Ret til med Sundhedsministerens Billigelse at indføre delvis fri Lægehjælp, d. v. s., at Sygekassen kun skal betale $\frac{3}{4}$ af Lægeudgifterne. Paragraffen bestemmer ogsaa, at hvis det viser